

ønskeligt at faa revideret Loven; men Nødvendigheden af at faa denne Lov vedtaget i denne Samling, kolliderer aabenbart nu med en anden Nødvendighed. Det er blevet meddelt i Finansudvalget i Dag, at Statsministeren anser det for nødvendigt, at Rigsdagen slutter sine Forhandlinger paa Lørdag. Disse to Nødvendigheder kolliderer da med hinanden, og man maa da overveje, hvad der er nødvendigst. Ved den korte Tid, der nu lades tilbage til Overvejelse af meget vigtige Spørgsmaal, tror jeg, at denne Lov har faaet en saa ufuldbaaren Form, at jeg for mit Vedkommende vil følge den Opfordring, som er givet af andre ærede Medlemmer, om ikke at stemme for den for derved at tilkendegive, at man ikke finder Resultatet tilfredsstillende.

Justitsministeren (Rytter): Der blev rettet en Henstilling til mig fra det ærede Medlem Hr. Boa om, at jeg vilde vise Mildhed i Fortolkningen, naar det drejede sig om Spørgsmaalet om, at en Mand skulde miste Retten til at køre et bestemt Automobil. Jeg kan med Hensyn dertil sige, at der vil altid blive vist det samme; ikke Mildhed, men Retfærdighed til alle Sider. Selvfølgelig gaar jeg ud fra, at Domstolene ikke vil frakende en Mand Retten til at køre et bestemt Automobil, uden at der har været nogen Skyld hos ham. Hvis det kan konstateres, at Skylden alene ligger hos een bestemt Person, er jeg ikke i Tvivl om, at man ikke vil anvende Bestemmelsen overfor en anden. Men man kan ikke ganske kategorisk i de Tilfælde, hvor en Mand ejer et Automobil og har en Chauffør, sige, at naar det er Chaufføren, der bliver dømt, har Ejeren ingen Skyld. I mange Tilfælde vil Overtrædelser kunne undgaas, hvis Ejerne sagde til deres Chauffører: I faar en Præmie, hvis I kører i Aar, uden at der sker nogen Skade. Jeg tror, at Ejerne i stor Udstrækning har Skyld, selv om det gaar ud over Chaufførerne; Ejerne kunde ved en lille Opmuntring hjælpe til, at Ulykker blev undgaaet, f. Eks. ved, at de udsatte en saadan Præmie, som jeg nævnte. Men det kunde ogsaa tænkes, at det kunde naas paa anden Maade. Det er under visse Sager blevet oplyst, at en Ejer har sagt til sin Chauffør: Du kan køre derud, og jeg haaber, at det maa gaa forholdsvis hurtigt. Saa har han ikke direkte opfordret Chaufføren til noget lovstridigt — for selvfølgelig skulde Chaufføren have holdt sig indenfor Lovens Grænser —, men der ligger dog en indirekte Opfordring i de

anførte Ord. Derfor kan man ikke altid fritage Ejeren, selv om det er Chaufføren, der har gjort sig skyldig i en Lovovertrædelse.

Lovforslaget foreligger nu her til tredie Behandling og bliver vel i Dag færdigt fra Folketinget. Det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa Sagen og tog, som jeg godt kan forstaa, et ganske praktisk Standpunkt overfor den. Det ærede Medlem kom nemlig ikke bestemt ind paa, hvilke Bestemmelser han fandt uheldige i Loven, men udtalte kun, at han mente, der var en Mulighed for, at der fandtes Bestemmelser, som var uheldige. Jeg mener, at vi nu bør vedtage Lovforslaget og haabe, at Loven kan komme til at virke godt. Jeg kan ikke se positive Uheldigheder. Hvis jeg kunde det, vilde jeg paapege det og ikke nøjes med som det ærede Medlem blot at antyde Muligheden af, at Loven maaske kunde komme til at virke uheldigt; det synes jeg ikke, man kan gøre. Jeg haaber nu, at Lovforslaget bliver vedtaget, og at det i Landstinget maa faa en lige saa elskværdig Behandling, som det har faaet her.

Jeg kan for saa vidt slutte mig til det ærede Medlem Hr. Pürschel, naar han optraadte, om jeg saa maa sige, som Moralens Vogter og sagde, at Lovforslagene burde fremkomme i god Tid, som jeg ogsaa er ked af, at man kommer med Lovforslag i sidste Øjeblik; men undertiden er det desværre nødvendigt. Det Udvalg, der har arbejdet med denne Sag, har imidlertid udført et meget energisk Arbejde, idet det har været samlet, jeg tror hver Dag; og der har ikke været saa kort Tid til Arbejdet, at det ærede Medlem Hr. Pürschel behøver at komme med saadanne Udtalelser i Anledning af dette Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 100 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Lovgivning om Motorkøretøjer i de sønderjydske Landsdele.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5830).